



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Гзп1 12/2020**  
**Рев 4335/2020**  
**10.09.2021. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ..., против тужених ЈП „Путеви Србије“ из Београда и „Путеви“ д.о.о. из Ивањице, чији је заједнички пуномоћник Драгош Цукавац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о захтевима за преиспитивање правноснажне пресуде и ревизији тужених, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1096/19 од 25.12.2019. године, са решењем о исправци пресуде Гж 1096/19 од 30.06.2020. године, у седници одржаној 10.09.2021. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈУ СЕ** као недозвољени захтеви првотуженог од 26.02.2020. године и друготуженог од 16.02.2020. године, за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1096/19 од 25.12.2019. године.

**УКИДА СЕ** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1096/19 од 25.12.2019. године исправљена решењем истог суда Гж 1096/19 од 30.06.2020. године, у ставу првом, трећем, петом и осмом изреке и у укинутим деловима предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Ивањици П 972/18 од 14.11.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца, па су ставом првим изреке обавезани тужени да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених душевних болова због смрти сина исплате тужиоцу АА износ од 400.000,00 динара, тужиљи ББ износ од 500.000,00 динара, тужиоцу ВВ због смрти брата износ од 300.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 14.11.2018. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно на име накнаде материјалне штете, трошкова сахране исплате износ од 259.861,00 динар са законском затезном каматом почев од 21.11.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиљи ББ из ... солидарно на име губитка зараде због смањене радне способности исплате износ од 1.267.481,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.08.2018. године па до исплате, те да убудуће плаћају новчану ренту у висини од 9.712,50 динара месечно почев од 01.09.2018. године па убудуће док за то постоје законски услови, а најкасније до 05. у месецу за текући месец, с тим што су доспеле рате дужни да исплате одједном. Ставом четвртим изреке, тужбени захтев

тужилаца којим су тражили да се тужени обавезу да им солидарно на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених душевних болова због смрти сина и брата, за сваког тужиоца исплате веће износе од досуђених ставом првим изреке до тужбом тражених и на име тражене материјалне штете одбијен је као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужени солидарно обавезу да им на име накнаде штете због губитка редовног помагања услед смрти сина исплате износ од 3.168.670,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.08.2018. године те да убудуће плаћају новчану ренту у висини од 24.281,00 динара месечно почев од 01.09.2018. године па убудуће док за то постоје законски разлози, као неоснован. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 986.385,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1096/19 од 25.12.2019. године, укинута је пресуда Основног суда у Ивањици П 972/18 од 14.11.2018. године и пресуђено, ставом првим изреке: делимично је усвојен тужбени захтев па су обавезани тужени да тужиоцима на име накнаде нематеријалне штете услед претрпљених душевних болова због смрти сина и брата солидарно плате и то тужиоцу АА износ од 782.000,00 динара, тужили ББ износ од 960.000,00 динара и тужиоцу ВВ износ од 586.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.11.2018. године па до исплате; ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев сваког тужиоца за разлику од потраживаног износа нематеријалне штете до износа досуђеног ставом првим са траженом законском затезном каматом; ставом трећим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца па су обавезани тужени да тужиоцима солидарно на име накнаде материјалне штете на име трошкова сахране плате износ од 416.328,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.11.2018. године па до исплате; ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца за разлику од потраживаног износа материјалне штете на име трошкова сахране до износа досуђеног ставом трећим изреке са траженом законском затезном каматом; ставом петим изреке обавезани су тужени да тужили ББ солидарно на име губитка зараде због смањене радне способности плате износ од 2.027.700,00 динара, те убудуће да плаћају новчану ренту у висини од 15.540,00 динара месечно почев од 01.09.2018. године па убудуће док за то постоје законски услови, а ставом шестим изреке одбијен је тужбени захтев тужили ББ за разлику од потраживаног до досуђеног износа ставом петим изреке; ставом седмим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца АА и ББ којим су тражили да се тужени солидарно обавезу да им на име накнаде штете због губитка редовног помагања услед смрти сина исплате износ од 3.168.670,00 динара са законском затезном каматом почев од 30.08.2018. године те да убудуће плаћају новчану ренту у износу од 24.281,00 динара месечно почев од 01.09.2018. године па убудуће док за то постоје законски услови и то у целости као неоснован; ставом осмим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка солидарно у износу од 1.259.320,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1096/19 од 30.06.2020. године исправљена је пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1096/19 од 25.12.2019. године у изреци у петом ставу у трећем реду, тако што иза речи „2.027.700,00 динара“ треба да стоји „са законском затезном каматом почев од 30.08.2018. године па до исплате“, а у осталом делу пресуда остаје неизмењена.

Против другостепене пресуде пуномоћник првотуженог поднео је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1096/19 од 25.12.2019. године, дана 26.02.2020. године, а пуномоћник друготуженог дана 16.02.2019. године, са позивом на одредбу члана 421. ЗПП.

Испитујући дозвољеност захтева за преиспитивање правноснажне пресуде на основу члана 421. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да захтеви тужених нису дозвољени.

Одредбом члана 421. став 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену, Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде. Ставом 3. истог члана прописано је да захтев из става 1. може да се поднесе у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде.

Према члану 422. став 2. ЗПП, ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице, Врховни касациони суд ће га одбацити решењем.

Из цитиране законске одредбе произилази да против правноснажне пресуде донете у другом степену једино овлашћено лице за подношење захтева је Републички јавни тужилац који захтев може да поднесе ако је правноснажном пресудом повређен закон на штету јавног интереса.

У конкретном случају, захтеви су изјављени од стране лица која нису овлашћена за подношење истих (пуномоћници тужених) због чега су исти недозвољени.

На основу члана 422. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су преко пуномоћника изјавили ревизију на став први, трећи, пети и осми изреке, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану ревизију на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 57/14) и утврдио да је ревизија тужених основана.

Према утврђеном чињеничном стању дана 16.11.2007. године на државном путу другог реда број ... – ... – ... (...), око 16,30 часова догодила се саобраћајна незгода, којом приликом је живот изгубио ГГ (стар ... година), а који је критичном приликом управљао путничким моторним возилом. У моменту незгоде на месту сувозача налазила се његова мајка ББ. Тужиоци у овој парници су родитељи и брат сада покојног ГГ, који су због наведеног догађаја трпели и трпе нематеријалну и материјалну штету коју у овој парници потражују. На основу налаза и мишљења вештака саобраћајне струке и налаза и мишљења Градског завода за вештачење Београд (након извршеног увида у записник о увиђају предметне саобраћајне незгоде,

добијеног извештаја РХМЗ о временској ситуацији на дан 16.11.2007. године и у време настанка незгоде, саслушања сведока и странака у поступку) утврђена је одговорност за настанак саобраћајне незгоде, након чега је суд утврдио и допринос настанку саобраћајне незгоде од стране покојног ГГ од 20%. На основу налаза и мишљења вештака неуропсихијатра утврђена је дужина и интензитет душевних болова које су тужиоци трпели и трпе због смрти свог сина односно брата, да тужиља ББ има и даље тежи депресиван поремећај због јаким душевних болова и да није способна за рад на пољопривреди. На основу налаза и мишљења вештака економско финансијске струке утврђени су укупни материјални трошкови на име трошкова сахране, подушја, израде споменика и спомен плоче поред пута. На основу налаза и мишљења вештака пољопривредне струке утврђена је висина доприноса који би сада пок. ГГ остваривао свакодневно на имању својих родитеља и у свом домаћинству, да није било његове преране смрти, а утврђен је допринос тужиље у остваривању прихода домаћинства на годишњем нивоу.

Након отварања главне расправе пред другостепеним судом дана 07.08.2019. године, пуномоћник тужилаца је писаним поднеском од 16.09.2019. године преиначио тужбу тужилаца (прецизирао – повећао захтев), а другостепени суд је на главној расправи решењем дозволио преиначење тужбе од 16.09.2019. године, коме су се пуномоћници тужених противили, па је након закључења главне расправе одлучио о тужбеном захтеву тужилаца по наведеном преиначеном захтеву, делимично усвајајући исти и одлучујући као у изреци другостепене пресуде.

Основано се ревизијом тужених указује да је другостепени суд у току поступка начинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, јер је погрешно применио одредбу члана 199. став 1. ЗПП, а није применио одредбу члана 385. став 1. ЗПП, што је од утицаја на доношење законите и правилне одлуке.

Одредбом члана 199. став 1. ЗПП прописано је да тужилац може до закључења главне расправе да преиначи тужбу.

Одредбом члана 200. став 1. ЗПП прописано је да је преиначење тужбе промена истоветности захтева, повећање постојећег или истицање другог захтева уз постојећи.

Одредбом члана 385. став 1. ЗПП прописано је – ако у члану 383. и 384. овог Закона није другачије прописано, одредбе о главној расправи пред првостепеним судом (члан 310. – 335.), као и одредбе члана 67, 70, 202. члана 336. – 345, члана 352. – 354, члана 356. – 358. и члана 362. овог Закона сходно се примењују и на расправу и поступак пред другостепеним судом.

Из цитираних законских одредби произилази да одредба члана 385. став 1. ЗПП искључује примену члана 199. став 1. и члана 200. став 1. ЗПП на расправи и у поступку пред другостепеним судом, што у конкретном случају значи да другостепени суд није могао да прихвати преиначење тужбе тужилаца у поступку и на расправи пред другостепеним судом и да о истом одлучи својом пресудом.

Са изнетих разлога, побијана другостепена пресуда је морала бити укинута, као и одлука о трошковима парничног поступка јер иста зависи од коначног исхода парнице.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности и донети правилну и на закону засновану пресуду.

Са изнетих разлога, применом члана 415. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу два изреке решења.

**Председник већа - судија  
Слађана Накић Момиорвић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић